

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, bytem T., proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR ze dne 30. 11. 2011, č. j. 6598/11/Ld, 6599/11/Ld, sp. zn. 2911700244,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2011, č. j. 6598/11/Ld, 6599/11/Ld, sp. zn. 2911700244, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Krajské pobočky pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Praha - Západ ze dne 7. 9. 2011, č. j. VN 466/11/GR, sp. zn. 2911700244, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzen výkaz nedoplatků ze dne 26. 7. 2011, č. 2941100466, kterým byla žalobci uložena povinnost zaplatit dlužné pojistné ve výši 82.816,- Kč a penále ve výši 73.785,- Kč za období od 1. 10. 2008 do 21. 4. 2011.

Žalobce v žalobě nejprve popsal průběh správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo.

Dále žalobce namítl protiústavní postup orgánů státní moci České republiky, který má dle žalobce spočívat v pohrdání čl. 5 Ústavy a zneužívání nejsilnější moci ve státě, státní moci prosazované státem organizovaným násilím, k prosazení zájmu dlužnické svévole palmárního dlužníka žalobce, parlamentní České strany sociálně demokratické. V souvislosti s tím žalobce poukázal, že byl v roce 2000 „z vůle Úřadu vlády trestně stíhán pro plnění zákonné povinnosti“ a dále poukázal na řízení u Městského soudu v Praze, sp. zn. 94 K 10/94, kdy byl dne 29. 3. 2000 zproštěn funkce správce úpadce OSAN o. p. v likvidaci. Žalobce se proto u civilního soudu dovolává proti vůli Úřadu vlády ústavně zaručené soudní ochrany základních práv cestou ústavně konformního spravedlivého procesu vylučujícího jakoukoliv diskriminaci

žalobce jako občana i jako advokáta pro nezávislý výkon advokacie vyškrtnutého ze seznamu advokátů ČAK.

K zásahu do ústavně zaručeného práva žalobce na spravedlivý proces právním zastoupením žalobce před soudy a jinými správními orgány mělo dojít v souvislosti s úkladnou vraždou právního zástupce žalobce JUDr. E. V. Tímto bylo ztíženo právo žalobce na spravedlivý proces spočívající v jeho zastoupení nezávislým advokátem před soudy.

Žalobce dále poukázal na skutečnost, že Česká republika dlouhodobě porušuje ústavní povinnost založenou čl. 36 odst. 4 Listiny, tj. upravit řádně zákonem podmínky a podrobnosti soudní ochrany práv zaručených závazky České republiky z mezinárodních smluv, a to především z mezinárodních smluv zavazujících Českou republiku k dodržování mezinárodního zákazu zneužívání státní moci k nelidskému zacházení, který je i čl. 4 Listiny základních práv EU závazný pro Českou republiku také ze Smluv. Je ústavně nepřipustný vznik jakéhokoliv závazku žalobce vůči státu, kterým je v zájmu dlužnické svévole subjektu podílejícího se na výkonu státní moci, a kterým je zneužívána státní moc prosazovaná státem organizovaným násilím k nelidskému zacházení se žalobcem jako advokátem, pro na státní moci nezávislý výkon advokacie.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul historii předmětního správního řízení a citoval ust. § 5 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. Dále uvedl, že plátce má v kontrolovaném období evidovaného jednoho zaměstnance, který je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Plátce jako zaměstnavatel má povinnost za tohoto zaměstnance platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Pojistné na veřejné zdravotní pojištění jako zaměstnavatel nehradí a není uhrazeno ani pojistné a penále z předchozích kontrolovaných období. Dlužné pohledávky jsou předmětem vymáhání. Vzhledem k tomu, že žalobce ve svých podáních (námitkách, odvolání) neuvedl žádné skutečnosti, které by měly vliv na výši předepsaných dlužných pohledávek, nebyl shledán důvod, proč by neměly být dlužné pohledávky předepsány a současně nebyl shledán rozpor v postupu řízení a platné právní úpravy, Rozhodčí orgán VZP ČR, jako strana žalovaná z důvodů výše uvedených rozhodl ve věci tak, jak uvedeno.

Žalobce v žalobním návrhu zejména argumentuje skutečnostmi, které nijak nesouvisí s otázkou povinnosti zaplatit dlužné pojistné na veřejné zdravotní pojištění a penále, která byla v první řadě předmětem řízení prvoinstančního orgánu. Žalovaný, vzhledem k předmětu své činnosti, se z tohoto důvodu nemohl argumentací žalobce, týkající se souladu právních norem s ústavními principy a principy mezinárodního práva zabývat. Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR v daném případě vystupuje jako veřejnoprávní instituce, které je ze zákona svěřeno oprávnění vyměřit pojistné na veřejné zdravotní pojištění a penále z pojistného neuhrazeného.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Krajská pobočka pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Praha-západ na základě vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období 1. 10. 2008 až 21. 4. 2011, ze dne 26. 4. 2011, předepsala žalobci v kategorii zaměstnavatel výkazem nedoplatků č. 2941100466, ze dne 26. 7. 2011, dlužné pojistné ve výši 82.816,-Kč a penále ve výši 73.785,- Kč. Vyúčtování plateb pojistného bylo podkladem pro dokladovou kontrolu č. j. Ko/0851/201, ze dne 26. 4. 2011.

Dokladovou kontrolou nebyly shledány žádné nesrovnalosti ve vyměřovacích základech a ve výpočtu pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Bylo zjištěno, že žalobce má jako plátce povinnost hradit pojistné v souladu s ustanovením § 5 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce za kontrolované období 09/2008 až 03/2011 pojistné na veřejné zdravotní pojištění nehradil. Proti vyúčtování ze dne 26. 4. 2011 podal žalobce dne 17. 5. 2011 námitky, kde napadal vyúčtování v plném rozsahu a navrhoval jeho přezkoumání a zrušení. Poukázal na protiústavní postup VZP ČR a domáhal se ochrany ústavně zaručených práv. Dne 8. 6. 2011 bylo žalobci zasláno vyjádření, kterým bylo sděleno, že námitky je třeba, po přezkoumání provedeného vyúčtování, považovat za neopodstatněné.

Dne 26. 7. 2011 byl vystaven výkaz nedoplatků č. 2941100466, který byl žalobci doručen osobně dne 29. 7. 2011. Dne 7. 8. 2011 podal žalobce do uvedeného výkazu nedoplatků námitky ze dne 1. 8. 2011. V jejich obsahu opakovaně napadl vyúčtování pojistného ze dne 26. 4. 2011 v plném rozsahu, navrhl jeho přezkoumání a zrušení. Současně namítl protiústavní postup VZP ČR při vyměření dlužných pohledávek na pojistném a na penále. Odvolával se na ochranu ústavně zaručených práv, principy Ústavy ČR a na Římský statut publikovaný pod č. 84/2009 Sb., mezinárodních smluv ČR. Mimo to odkázal na dopis ze dne 18. 3. 2011, adresovaný Ministrovi zdravotnictví.

Rozhodnutím Krajské pobočky pro Středočeský kraj, Územního pracoviště Praha-západ ze dne 7. 9. 2011 č. j. VN 466/11/GR byly námitky zamítnuty a výkaz nedoplatků č. 2941100466 ze dne 26. 7. 2011 potvrzen; rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. 9. 2011.

Dne 23. 9. 2011 podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, kterým napadl výše uvedené rozhodnutí v celém rozsahu, navrhl přezkoumání a jeho zrušení. Odkázal na obsah námitek ze dne 1. 8. 2011. Opakovaně poukázal na protiústavní postup VZP ČR a na rozpor zákonů ČR se zákony a ústavními principy mezinárodního práva.

Rozhodčí orgán VZP ČR se zabýval námitkami žalobce, přezkoumal veškeré skutečnosti týkající povinnosti plátce odvádět pojistné na veřejné zdravotní pojištění v kategorii zaměstnavatel a svým rozhodnutím ze dne 30. 11. 2011, č. j. 6598/11/Ld, 6599/11/Ld, potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně; rozhodnutí Rozhodčího orgánu VZP ČR bylo plátcí doručeno dne 9. 1. 2012.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 5 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění účinném do 30. 11. 2011 (dále jen „zákon“), *zaměstnavatel odvádí část pojistného, které je povinen hradit za své zaměstnance. Současně odvádí i část pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, srážkou z jeho mzdy nebo platu, a to i bez souhlasu zaměstnance.*

Podle odstavce 2 téhož ustanovení *pojistné se podle odstavce 1 platí za jednotlivé kalendářní měsíce a je splatné od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce.*

Podle odst. 3 téhož ustanovení *pojistné se odvádí na účet Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky nebo jiné zdravotní pojišťovny provádějící všeobecné zdravotní pojištění (dále jen "příslušná zdravotní pojišťovna"), u níž je pojištěnec pojištěn.*

Podle ust. § 18 odst. 1 zákona, *nebylo-li pojistné nebo záloha na pojistné zapláceno ve stanovené lhůtě anebo bylo-li zapláceno v nižší částce, než ve které mělo být zapláceno, je plátce pojistného povinen platit penále ve výši 0,05 % dlužné částky za každý kalendářní den, ve kterém některá z těchto skutečností trvala. Pokud bylo pojistné nebo záloha na pojistné zapláceno jiné než příslušné zdravotní pojišťovně, popřípadě jinému subjektu, nebo pokud platba byla poukázána pod nesprávným variabilním symbolem, považuje se pojistné nebo záloha na pojistné za nezaplacené ve stanovené lhůtě.*

Z citovaných ustanovení vyplývá, že zaměstnavatel je povinen za své zaměstnance odvádět pojistné na zdravotní pojištění ve stanovené výši a ve stanovené lhůtě. Jestliže žalobce tuto povinnost neplnil a pojistné za svého jednoho zaměstnance řádně neodváděl, když toto zjištění včetně stanovené výše dlužného pojistného a penále nijak nezpochybňuje, byla VZP ČR oprávněna vydat výkaz nedoplatků, kterým žalobci uložila povinnost zaplatit dlužné pojistné a penále. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí není rozhodné, z jakých důvodů žalobce pojistné řádně neodváděl. Žalobce v žalobě argumentuje skutečnostmi, které nijak nesouvisí s otázkou povinnosti zaplatit dlužné pojistné na veřejné zdravotní pojištění a penále.

Žalobce opakovaně nesprávně ztotožňuje žalovanou se státem. Žalovaná v tomto případě nevystupovala jako státní orgán, nýbrž jako veřejnoprávní korporace nadaná ze zákona veřejnoprávními oprávněními, kterými jsou mj. právo vyměřit pojistné na veřejné zdravotní pojištění a penále z něho (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2011, č. j. 4 Ads 152/2010-131).

S ohledem na skutečnost, že soud neshledal námitky žalobce důvodnými, postupoval podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 19. ledna 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová